

РЕШЕНИЕ

№ 24461

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5666** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, Национално тол управление, депозирана чрез юрк. Д., против Решение № 1756/ 11. 04. 2024 г., постановено по НАХД № 164/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд. С посочения съдебен акт е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на "БИГЛА III" ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

В касационната жалба се сочат аргументи за неправилност на оспорвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като се потвърди електронният фиш.

В съдебното заседание касационният жалбоподател се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът „БИГЛА III“ ЕООД се представлява от адв. Х., която оспорва основателността на касационната жалба и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд – София град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 09. 06. 2021 г. в 12.22 часа в [община], по път А-6 „Европа“ км. 50+427, с посока нарастващ километър в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа – тол сегмент [ЕГН], от устройство с № 10181, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на товарен автомобил, марка „М.“, модел „А. 4141К“, с техническа допустима максимална маса 44000кг, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 5 и с рег. [рег.номер на МПС] , като за него нямало данни за издадени валидна маршрутна карта или валидна тол-декларация за преминаването през сегмента.

Превозното средство било собственост на дружество „БИГЛА III“ ЕООД и било оборудвано с бордово устройство, чрез което предавало данни, относими към определяне дължимостта и размера на тол-таксите, заплащани за движение по платената републиканска пътна мрежа. За целта дружеството било сключило договор с "Интелигентни трафик системи" АД за предоставяне на услуга електронно събиране на пътни такси. Към датата и часа на заснетото нарушение бордовото му устройство обаче не е предавало данни. В тази връзка срещу „БИГЛА III“ ЕООД, бил издаден електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата с № [ЕГН]. С него на дружеството за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, била наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева. Към фиша бил приложен и генерираният доказателствен запис /доклад/ от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, съдържащ номера на нарушението, ведно с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал.

Съдът е отменил изцяло електронния фиш, като е приел, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че наложеното административно наказание противоречи на изискването за пропорционалност, съгласно чл. 9а от Директива 1999/62.

Оспорваният съдебен акт е правилен.

Споделя се изводът на районния съд, че в конкретния случай в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата при неговото извършване, като като не е посочено мястото на извършването. Не е отразено конкретното изминато разстояние, както не са посочени и ТОЛ сегментите, в които превозното средство е навлязло, като едва в производството пред районния съд е установено, че се касае за сегмент № [ЕГН]. По този начин съществено е ограничено правото на защита на санкционираното лице и по недопустим начин едва в хода на проведеното съдебно следствие обстоятелствата относно извършеното нарушение са детайлизирани.

Споделят се и изводите, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. Съгласно чл. 12 от ЗАНН административните наказания се

налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налагането на административно наказание не следва да бъде самоцел на държавата, а трябва да е в съответствие с тежестта на извършеното административно нарушение. В този смисъл предвиденото в чл. 179, ал. 3б от ЗДвП наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62 поради нарушение на изискването за пропорционалност. При нетранспониране в срок на директива или при неправилното ѝ транспониране се поражда директен ефект, който позволява непосредствено приложение на съответните текстове на директивата. В конкретния случай следва да бъде съобразено и Решение от 21. 11. 2024 .г по дело C-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

В конкретния случай, предвид характера на извършеното нарушение и обстоятелство, че се касае за незаплатена тол такса за един сегмент, следва да се приеме, че наложеното наказание е необосновано завишено и по никакъв начин не способства за изпълнение на целите на чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения обжалваният съдебен акт е правилен и следва да бъде оставен в сила.

Поради посочените аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1756/ 11. 04. 2024 г., постановено по НАХД № 164/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.